

Sztriptíz újvári módon

Amikor még nem volt televízió vagy házi mozi, az emberek többet jártak össze. Az édesanyám hetente legalább három este volt ismerős látogatáson. Édesapám olyankor a Katolikus Kört látogatta. A közbeeső estéken vagy olvasgattak, vagy elmesélték egymásnak a szeánszokon hallottakat. Ekkor több érdekes történet is elhangzott. Az egyik ilyen volt az alábbi.

Érsekújvárott a Vágóhíd utca vagy Szedreskert végén élt Juli néni. Férje tüdővészben halt meg, fia pedig valahol a muszka hadszíntéren veszett el. Juli néninek volt egy kis szoba-konyha-kamrás háza pár négyszögöl kerttel. Az itt termesztett zöldséggel járt piacozni. De járt kisegíteni nagymosásnál és takarításnál is.

Fő jövedelme azonban libatenyésztésből és tömésből származott. Híresek voltak a két-három kilós lúdjai. A libatenyésztésnek több előnye volt. Először is maga a liba megpucolva sütéshez volt elkészítve. Másodsor értékes volt a libanyak is, amit külön árusítottak, mert hát megtöltve a sólet dísze volt a zsidók sábeszi menüjében. Aztán a kéttenyéryni libamáj az úrikonyhák csemegéje, a belek közti háj pedig jó darabig pótolta a fogyó disznózsírt. De ne feledkezzünk meg az aprólékról, amiből fölséges levest lehetett főzni. A tolla pedig dunyhák töltelékét alkották.

Juli néni 20-30 libát tömött, amire ősszel egész napja ráment. Abban az évben, amikor ez az eset megtörtént, csak 10 libája, egy gúnárja és egy kotló lúdja volt. A libák szép fejlettek voltak, érettek a tömésre.

Hogy el ne felejtsem megjegyezni, Juli nénin istenfélő volt, és ha csak tehetett, minden litánián buzgón morzsolta a rózsafűzért. Mielőtt elment volna hazulról, gondosan bezárta az utcaajtót, bár tudta, hogy lúdjai, ha néha-néha a Nyitra-parti legelőn el is kóboroltak, mindig hazataláltak.

Mikor a litániáról hazatért, a kiskapuban szörnyű látvány fogadta. Mind a tizenkét libája kiterülve döglötten feküdt az udvar zöld gyepén. Juli néni azt hitte, hogy menten megüti a guta. Szemeit előntötte a könny.

Mit lehet tenni ilyen esetben? Menteni a menthetőt. Ha mást nem, legalább a tollat – gondolta magában. Majd éjfélig tartott, míg a dögöket megmellesztette. Aztán nagy búsán és fáradtan álmra hajtotta a fejét.

Hajnaltájt éktelen gágogásra ébredt. Kirohant a szobából, még slafrokot sem véve magára. Az udvaron tátva maradt a szája a látványtól. A tizenkét liba a tolluktól megfosztva vonult végig a gyepen és zajosan adta tudtul a világnak az őket ért sérelmet.

A nagy zajra még a szomszédok is felriadtak és a kerítés mögül vigyorogva nézték a szokatlan látványt. Valaki meg is jegyezte: ezért érdemes volt felkelni. Meztelen libagörl parádé (a sztriptíz szót akkor még nemigen ismerték.)

Hamarosan kiderült, mi volt az esemény kiváltó oka. Miután a szomszéd legalisan vagy titokban kifőzte a vegyesgyümölcs pálinkát, a cefrét (*erjedő gyümölcs, amiből lepárlással pálinkát főznek*) kiöntötte a trágyadombra. A libák a kerítés nyílásán a némi alkoholt tartalmazó hulladék illatára átrándultak a szomszédba, ahol hótrészegre zabálták magukat. Még annyi erejük volt, hogy haza totyogjanak, de ezzel minden erejük elszállt, és mély részeg álomba zuhantak, amiből csak másnap ébredtek fel.

Elmesélte Kemény József helytörténész

Lejegyezte: Strba Sándor helytörténész

In Strba Katalin – Strba Sándor: *Érsekújvár az irodalom tükrében. Legendák, mesék, történetek.* Kt Könyv-és Lapkiadó, Komárno, 2006. 113-114. o.

Tisztelt Szerkesztőség, a Településem legendája irodalmi pályázatra küldjük be feleségemmel a fenti két történetet, amiket az „Érsekújvár az irodalom tükrében. Legendák, mesék, történetek.” Című könyvükből válogattuk.

A szerzők: Strba Katalin könyvtáros (78 éves) és Strba Sándor helytörténész (75 éves).

Cím> Strba Sándor

Nábrežná č. 79.

940 57 Nové Zámky

Tel. 0904 874 117

E-mail: alexander.strba@gmail.com